

tilbage til den Affattelse, som det havde før 2den Behandling. Under 2den Behandling af Finantsloven betegnede Regjeringen en Del af de den Gang stillede og vedtagne Ændringsforslag som absolut uantagelige, medens en anden Del af Forslagene bleve fraraadede af Regjeringen. Regjeringen fastholder den samme Opfattelse af disse Forslag, som den den Gang gjorde gjældende. Jeg tror, at Udtalelserne om samtlige disse Ændringsforslag vare saa fylbige, saa udtømmende ved 2den Behandling, at der ikke er nogen Nødvendighed for, i det Mindste ikke for Regjeringens Vedkommende, nu at komme ind paa en Gjentagelse af vor Betragtning af disse Punkter. Jeg skal altsaa for mit Vedkommende indskrænke mig til nu at udtale mig om de saa Forslag, som ere nye. Dette gjælder Forslagene paa Ændringsforslagslisten under Nr. 19 og 72, som jo begge gaa ud paa at bringe Finantsloven for Invalideforsørgelsens og de militære Underklassers Pensionerings Vedkommende i Overensstemmelse med Loven af 20de November 1876. Det er i Hovedsagen kun en Ompostering, der vil finde Sted ved Vedtagelsen af disse Ændringsforslag. Det Nye, der ligger i Ændringsforslagene, indskrænker sig, som ærede Medlemmer ville have set, til Fastsettelsen af mindre betydelige Honorarer som Bestyrelsesudgifter. Da disse Forslag ere tiltraadte af Udvalget i dets Helhed, vil jeg kunne indskrænke mig til nu blot at anbefale dem til Thingets Vedtagelse. — Under Nr. 114 er der stillet et Forslag af Finantsministeren til Affattelse af § 28. Det Ændringsforslag, som under Nr. 115 er stillet her til, kan jeg naturligvis ikke gaa ind paa. — Jeg haaber, at de ærede Herrer, som have stillet Forslaget under Nr. 1 til § 5 ikke ville finde Noget at indvende imod, at jeg allerede nu udtaler mig om dette Ændringsforslag, som angaar Finantsministeren. Det gaar jo ud paa at give Finantsministeren en Bemyndigelse til i Finantsaaet 1877—78 at tilstaa todfri Indførsel af Salt til Sodafabrikation. Jeg skal ikke modsætte mig Vedtagelsen af dette Ændringsforslag. Jeg vilde have anset det for langt heldigere for vedkommende Fabrikation, om man i forrige Samling var bleven enig om definitivt, for bestandig at give Finantsministeren en saadan Bemyndigelse, og derfor dette Æmne var blevet bragt frem paa et tidligere Tidspunkt, vilde jeg ogsaa i denne Samling have fastholdt, at det vilde have været det Rigtige, om man havde flaaet denne Bestemmelse fast for bestandig. Af Hensyn til den langt fremrykkede Tid og af Hensyn til denne Fabrikations særdeles uheldige Vilkaar, — Noget, jeg ikke skal gaa nærmere ind paa, da vi jo tidligere udførlig have omhandlet dette Æmne — skal jeg imidlertid ikke modsætte mig, at Bemyndigelsen gives paa Finantsloven for det paagjældende Finantsaar. Men jeg vil tillige udtale, at jeg saa anser det for at være en Selv-

følge, at man, naar bedre Tid og Leilighed gives, faar denne Bestemmelse flaaet fast i en særlig Lov.

Krigs- og Marineministeren (Haffner): Med Hensyn til de af Krigs- og Marineministeren til denne Behandling af Finantsloven stillede Ændringsforslag, kan jeg for en Del henholde mig til de Udtalelser, som vi for nylig have hørt fra Ministeriets Chef. De Ændringsforslag, som ere stillede af Krigs- og Marineministeren, gaa, paa ganske saa Undtagelser nær, ud paa de samme Forlangender, som oprindeligt vare opstillede i Finantsloven. Kun ganske enkelte, ved hvilke jeg senere skal tillade mig at dvæle noget nærmere, ere nye. De ældre Forlangender falde, kan jeg sige, i to Afdelinger. Den ene Afdeling er den, som angaar ekstraordinære Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme, den anden er derimod Forlangender, som dels findes paa §§ 22 og 23 og dels paa § 26 til Foranstaltninger, som vel for en Del kunne kaldes ekstraordinære, men som dog i en lang Række have fundet deres Plads paa sidstnævnte Paragraf, og som saaledes paa en vis Maade maa henregnes til de ordinære Forlangender, der stilles fra Forsvarsvæsenets Side. — Med Hensyn til den første Klasse af Ændringsforslag kan jeg henholde mig til de Udtalelser, som jeg fremkom med under Finantslovens 1ste og 2den Behandling. Disse Forslag findes nemlig i de Lovforslag, som tidligere have været fremsatte for Rigsdagen, gaaende ud paa at bringe vort Forsvarsvæsen i en mere tilfredsstillende Stikfælde end den, hvori det for Tiden befinder sig. De have været Gjenstand for gjentagne Forhandlinger her paa Rigsdagen, og jeg vil ikke om dem kunne tilføje noget Nyt. Naar Finantsudvalgets Flertal tilraader Thinget at forkafe de af Ministeren stillede Ændringsforslag, saa skal jeg tillade mig endnu en Gang at lægge det høie Thing paa Sinde, om det dog ikke vil være betænkeligt at følge Udvalgets Flertal og saaledes udskyde i en fjern Fremtid Forsvarsvoranstaltninger, om hvis Nødvendighed der ikke kan herske nogen Tvivl, Foranstaltninger, med Hensyn til hvilke jeg er overbevist om, at skyde vi dem ud i dette Dieblik, ville vi dog i en senere Tid blive nødt til at træffe dem, for saa vidt det er vor Hensigt at opretholde og hevide Landet som et selvstændigt Led — om end et lidet Led — i det europæiske Statsfamsund. — Jeg skal nu vende mig til de Ændringsforslag, som ere stillede af Krigsministeren til § 22. Det høie Thing vil se, at det kun er saa Ændringsforslag, som ere stillede af mig til denne Paragraf, men det er en Nødvendighed for mig at fastholde de Forlangender, som her ere opstillede i Form af Ændringsforslag. Om det første Forslag, nemlig det under Nr. 56, har jeg allerede tidligere hørt Leilighed til at udtale mig. Det er en ubetyde-